

## En pilgrimsvandring

Jag vandrar längs den långa vägen, El Camino, pilgrimsleden till Santiago de Compostela och jag känner värken i min kropp, den från trötta ben och skoskav. Jag vandrar i den hårda blåsten över de gröna fälten men ännu ligger snön kall i de höga bergen. I varje större stad finns en katedral i varje bergsby finns en stenkyrka med höga valv och vackra pelare.

Där på min vandring längtar och slår mitt hjärta för jag vet att jag snart nått mitt mål, självinsikten, palmerna längs gatorna i den gamla staden och katedralens gyllene fasad i kvällssolen och där på torget framför den mäktiga byggnaden skall jag täcka min kropp och böjer mitt huvud innan jag träder in i helgedomen.

Jag lägger min hand mot pelaren vid ingången och låter fingrarna sakta sjunka in i groparna efter tusentals och åter tusentals pilgrimers händer. Jag dunkar huvudet mot pelaren så som andra gjort innan mig för att kanske få ta del av en gnutta av arkitekternas visdom innan jag träder in under de oändligt höga stenvalven.

Stilla tänder jag ett ljus för världen, för mig, för allt det jag tror på och slår mig så ner i en av bänkarna för att reflektera. Världen är inte vad den till synes är. Livet är inte vad jag trodde att det skulle vara. Men jag har funnit en frid i mitt hjärta då jag fann mig själv, någonstans mellan skavsåren och det spanska vinet.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna H med Poeter.se id #205 innehar upphovsrätten